

[Boligministeren]

ind i billedet, er: hvad kan der gøres her og nu?

Til hr. Wilhjelm, der spurgte, hvor længe dette oplæg binder socialdemokratiet, kan jeg sige, at svaret på det kan jeg give ved lovforslagenes tredje behandling.

Til hr. Lindinger, der var inde på, at det drejede sig om at få bred tilslutning til lovforslagene, sådan at vi ikke skal have stadige ændringer på det boligpolitiske område, kan jeg sige, at det er præcis det, regeringen tilstræber, og i og med at der har været tilslutning til hovedsigtet i det oplæg, der er kommet, skulle vi nok også i udvalget kunne snakke os til rette om den nærmere udformning.

Kaj Poulsen (S):

Denne debat drejer sig jo i første omgang om de forslag, regeringen har fremsat, og de forslag, som kommunisterne har fremsat. På denne baggrund må jeg indrømme at jeg blev overrasket over at få at vide, at mit indlæg havde en lav profil i forhold til den debat, der var sidste år i maj måned. Se, nu var den debat, vi havde sidste år i maj måned, en redegørelsesdebat om regeringens principper for en kommende boligpolitik, og den debat, vi havde i formiddags, drejede sig om de spørgsmål, som regeringen har lagt op til vedrørende den kommende boligpolitik.

Jeg ventede så spændt på, hvad det var for nogle ting, jeg skulle have sagt for at hæve profilen en hel del set fra hr. Bjørn Poulsens side. Og så sagde hr. Bjørn Poulsen, at det faktisk var det, boligministeren havde sagt den 18. maj sidste år, vi skulle have holdt fanen højt med. Jeg sagde i afslutningen af mit indlæg, at socialdemokratiet håber på, at vi – når vi har overstået disse kortsigtede løsninger af boligproblemerne – kan tage fat på at løse de langsigtede problemer. Det står vi fast på, men vi mener, at debatten i dag dog må dreje sig om de forslag, som regeringen har fremsat.

Må jeg så til fru Kirsten Jacobsen sige, at jeg er meget glad for at konstatere, at fru Kirsten Jacobsen her erkendte, at nu må snakken om det frie boligmarked høre op, når regeringen kommer med disse forslag. Vi er i socialdemokratiet tilfredse med, at vi kan blive fri for at diskutere disse luftkasteller fra fremskridtspartiets side, idet de slet ikke hø-

rer hjemme på et boligmarked som det danske.

Hvis man skal tage fru Kirsten Jacobsen alvorligt – det er man jo somme tider nødt til – og se, hvad det var, fru Kirsten Jacobsen ellers gik igennem, så har jeg et blad, der hedder Beboerbladet Boligen fra april måned 1977, som med en meget kraftig overskrift siger:

»Boligpolitisk ordfører med frækhed, uvidenhed og løgn som speciale.«

Det er en kraftig udtalelse.

Men hvad var det så, fru Kirsten Jacobsen videre sagde? Hun sagde for det første, at hun havde opgivet at gennemgå dette forslag sagligt. Det er ikke noget nyt.

For det andet sagde fru Kirsten Jacobsen, at nu har vi igennem flere år fået at vide, at der var udlejningsvanskeligheder i det almennyttige byggeri, men når vi kommer og skal til at ændre støttelovgivningen, så er der pludselig ingen udlejningsvanskeligheder. Det er vist det, der kommer ind under overskriften: løgn som speciale. Vi har i folketingets boligudvalg årligt fået at vide, hvilken lejeledighed der har været inden for det almennyttige byggeri. I 1978 fik vi at vide, at der i januar måned var 2.000 ledige lejligheder. I 1977 fik vi at vide, at der var 4.000 ledige lejligheder, og i 1976 var der op til 6.000 ledige lejligheder. Den påstand holder altså ikke.

Og så kunne jeg i øvrigt godt tænke mig at vide, hvor det er, de almennyttige boligselskaber har brugt pengene uanstændigt, som fru Kirsten Jacobsen sagde. Det klæder ikke denne talerstol, at en sådan påstand skal slynges ud herfra, der må en begrundelse med.

Må jeg så til hr. Keld Andersen sige, at det er rigtigt, som hr. Keld Andersen konstaterede, at disse forslag var lagt frem på baggrund af, at der bliver ført indkomstpolitik i dette land.

Det, der er mærkværdigt, er, at når boligudgiften stiger 50 kr., så lyder der et ramaskrig rundt omkring. Det er ikke i sig selv interessant, at der lyder et ramaskrig. Det, der er interessant, er baggrunden for ramaskriget, og hvem der kommer med det. Hvis man tager udlejningsboligerne, så kommer der jo et frydeskrig over, at boligudgiften ikke stiger mere end 50 kr. om måneden, og hvis man tager ejerboligerne, så er det ikke